

08-12-2025 Ο Θεός παίζει μαζί μας

- Όλη η ζωή μας μπορεί να ορίζεται από το τι ιδέα ή γνώμη έχουμε για τον Θεό και για τον τρόπο που ενεργεί πάνω σε μας τους ανθρώπους. Γιατί από το πώς βλέπουμε τον Θεό εξαρτάται η αυθεντικότητα της πνευματικής μας ζωής.
- Ο Θεός έχει τη δική του σοφία, τους δικούς Του τρόπους, πολλές φορές απίθανους ή και σκανδαλώδεις, με τους οποίους σώζει τους ανθρώπους. Δεν μπαίνει σε καλούπια.
- Ένας είναι ο σκοπός του Θεού: Η σωτηρία του ανθρώπου.
- Δεδομένου ότι ο Θεός έχει αγνά-αγαθά κίνητρα και δεν πρέπει να Τον φοβόμαστε, οι Πατέρες της Εκκλησίας παρουσιάζουν το έργο του Θεού σαν το παίξιμο ενός παιδιού.
- Αν αποδεχόμαστε τον Θεό όπως πραγματικά είναι, τότε είμαστε ευλογημένοι και πολύ κοντά στη σωτηρία μας. Ενώ αν αντιλαμβανόμαστε τον Θεό ως έναν σκληρό εξουσιαστή, έναν εκδικητή, έναν μπαμπούλα, τότε είναι βέβαιο ότι θα αποτύχουμε στην πνευματική μας ζωή. Θα χάσουμε από τον φόβο. Γιατί ότι γίνεται από φόβο δεν έχει διάρκεια.
- Ό,τι έχει διάρκεια είναι αυτό που μας κερδίζει, αυτό που θέλγει την καρδιά μας και τη διάθεσή μας.
- Ο Χριστός ήρθε για να μας σώσει. Ενασχόλησή Του και παιχνίδι Του είναι η δική μας σωτηρία. Μηχανεύεται τα πάντα, προκειμένου να ενεργοποιήσει την καρδιά μας.
- Ο Θεός ήρθε στον κόσμο ως ασήμαντος άνθρωπος και αναστάτωσε τα πάντα για να μας σώσει. Θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει άλλους τρόπους για να μας σώσει, όμως επέλεξε αυτόν τον τρόπο, για να δείξει το μυστήριο της συγκατάβασης, που είναι πρόταση ζωής.
- Δεν μπορείς να κερδίσεις κανέναν άνθρωπο, αν δεν κατέβεις εκεί που είναι, στην κατάσταση την οποία βρίσκεται.
- Προσεγγίζοντας κάποιον εξουσιαστικά, ως κάποιος που υπερέχουμε, τον χάνουμε.
- Σε πολλούς ανθρώπους, κυρίως αυτούς που έχουν κακία μέσα τους ή είναι μακριά από την πνευματική ζωή, η αγάπη του άλλου εκλαμβάνεται ως βασανιστικός περιορισμός. Αυτό γίνεται και με την αγάπη του Θεού.
- Η αγάπη σε περιβάλλον κακίας δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- Όταν κάποιος νιώθει μειονεκτικά απέναντί σου ή και σε ζηλεύει, όσο περισσότερο τον αγαπάς, τόσο περισσότερο σκάει. Κολάζεται.
- Καλύτερα να αρνείσαι τον Θεό και να συγκρούεσαι μαζί Του, παρά να αδιαφορείς γι' Αυτόν.
- Όταν σε μία σχέση αδιαφορεί ο ένας για τον άλλον, τότε η σχέση είναι νεκρή.
- Μόνο οι ταπεινοί μπορούν να αναγνωρίσουν την αγάπη του Θεού και να την αποδεχτούν.
- Το συγκλονιστικό της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι ότι έχουμε προσωπικό Θεό, που ζητά από μας να έχουμε προσωπική σχέση μαζί Του. Και προσπαθεί με διάφορους τρόπους να δημιουργήσει τις συνθήκες, ώστε να συνάψουμε αυτή τη σχέση.
- Η σύναψη σχέσης με τον Χριστό είναι ο λόγος της ύπαρξής μας, που είναι πάνω από ιδέες, πάνω από αντιλήψεις ακόμα και πάνω από την έννοια της ηθικής.

- Η ηθική του κόσμου είναι αυτόνομη και προσαρμόζεται ανάλογα με τις συνθήκες και τα πολιτιστικά δεδομένα. Η ηθική του Θεού είναι άλλη και είναι καρπός της προσωπικής σχέσης μαζί Του.
- Ο Θεός απευθύνεται και προσφέρεται σε όλους, αλλά άλλοι Τον δέχονται και άλλοι Τον αρνούνται.
- Το άγχος, η αγωνία και η απελπισία μας ξεκινούν από τη φαντασίωσή μας πως όλα τα καθορίζουμε εμείς μόνοι μας και πως ο Θεός δεν έχει καμιά δουλειά να κάνει.
- Η ύψιστη πνευματική πράξη είναι το άφημα στον Θεό.
- Όταν πιστεύω ότι όλα εξαρτώνται αποκλειστικά από μένα, τότε γίνομαι θεός του εαυτού μου και στο τέλος μάλιστα μου σαλεύει.
- Ο ταπεινός άνθρωπος, στην εσωτερική ησυχία που έχει, μπορεί και βιώνει την παρουσία και τον λόγο του Θεού.
- Αυτά που περισσότερο από όλα δεν μας αφήνουν να ησυχάσουμε είναι το άγχος μας, η αγωνία μας, η απελπισία μας.
- Ο Χριστός γίνεται τα πάντα για μας, πατέρας, μητέρα, δάσκαλος, γιατρός, ανάλογα με το τι έχει ανάγκη ο καθένας.
- Ο Θεός κάνει τα πάντα για να μας φέρει κοντά Του. Ακόμα και τη βαριά ασθένεια και τον θάνατο επιτρέπει.
- Ο Θεός, σεβόμενος πάντα την ελευθερία μας, εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία για να μας πλησιάσει. Και τις αμαρτίες μας ακόμη εκμεταλλεύεται.
- Ο Θεός δεν δίνει σε όλους τα ίδια ούτε τα ίσα. Δίνει στον κάθε άνθρωπο αυτό που έχει ανάγκη και του ταιριάζει περισσότερο. Όπως ο άνθρωπος που μοιράζει συνετά την περιουσία του στους κληρονόμους του.
- Ο Χριστός μάς πλησιάζει και μας προσέχει με τον τρόπο που ταιριάζει σε μας περισσότερο, για να νιώσουμε την αξία μας, να σεβαστούμε τον εαυτό μας.
- Ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος θεός. (Μέγας Αθανάσιος)
- Ο αγώνας και η ευόδωση του αγώνα του Θεού είναι να μας κερδίσει και να μας σώσει.
- Ακόμα και η μεγαλύτερη αντίδρασή μας προς την πρόταση του Θεού είναι ένας τρόπος, ώστε, αφού δούμε το αδιέξοδο που αυτή θα μας οδηγήσει, να ενεργοποιηθεί η ελευθερία μας και να στραφούμε προς τον Θεό.
- Ο Χριστός παίζει με το "σχοινί της αγάπης". Όταν Τον αποδεχόμαστε, μας κρατά κοντά Του. Ενώ όταν αντιδρούμε, οργιζόμαστε και Τον αρνούμαστε, μας αφήνει, για να μη γίνουμε χειρότεροι. (Γρηγόριος ο Θεολόγος)
- Ο Χριστός ενεργεί πάνω μας κατά το συμφέρον μας, αλλά στον βαθμό που Του το επιτρέπουμε. Κι έτσι μας φέρνει κοντά Του. Αυτός είναι ο καλύτερος παιδαγωγικός τρόπος, ο οποίος ισχύει και στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων.
- Το παιχνίδι που παίζει σε μας ο Θεός είναι η προνοητική Του επιμέλεια, η θεία Του πρόνοια.
- Καθετί που συμβαίνει στη ζωή μας είναι και μια ευκαιρία συνάντησης με τον Χριστό.
- Ο Χριστός αγαπά ιδιαίτερα τους ασθενείς, τους δαιμονισμένους, τους περιφρονημένους, τους αμαρτωλούς, τους ασήμαντους. Γίνεται γι' αυτούς παιδί, για να γίνουν αυτοί παιδιά Του.

- Η πραγματική σχέση με τον Χριστό δεν έχει παζάρια, όπως άλλωστε και η οποιαδήποτε άλλη πραγματική σχέση.
- Τα παζάρια που συνήθως κάνουμε δεν διαμορφώνουν σχέση. Διαμορφώνουν προσωπεία, διαμορφώνουν υποκρισία.
- Η πιο σύντομη αμαρτία είναι το "αχ", δηλαδή ο φόβος και η απελπισία, ενώ η δεύτερη πιο σύντομη είναι το "για να", δηλαδή η σκοπιμότητα.
- Η τραγωδία του ανθρώπου αρχίζει, όταν εγκαταλείπει τα ιδιώματα του παιδιού. Όταν λησμονεί ότι κι αυτός ήταν παιδί και με θλίψη υποτάσσεται στην μέριμνα της ζωής, τη φροντίδα να κυριαρχήσει, την ανάγκη να αναγνωρίζεται. Και αντικαθιστά το παιχνίδι με τη διασκέδαση, που η διασκέδαση είναι ξόδεμα ζωής.
- Διασκέδαση σημαίνει βιωματική ανάγκη, διχασμός προσωπικότητας, πρόσκαιρη ανάπαυλα του άγχους, φυγή από την πραγματικότητα, διάλυση και διασκορπισμός της προσοχής και της καρδιάς, αποφυγή της εργασίας, διακοπή κοινωνίας με το άμεσο περιβάλλον.
- Η διασκέδαση είναι προσπάθεια διαγραφής της μνήμης και μη δημιουργικότητα.
- Ο άνθρωπος που διασκεδάζει θέλει να ξεχαστεί, να μην κάνει τίποτα δημιουργικό και να έχει συντροφιά, για να κρύψει τη μοναξιά του και όχι για να σχετιστεί με τον άλλον.
- Πολλές φορές στην κατάσταση διάλυσης που είμαστε οι άνθρωποι η διασκέδαση μας βοηθάει, οφείλουμε όμως να γνωρίζουμε ότι αυτή δεν είναι η θεραπεία μας.
- Ο πολιτισμός της διασκέδασης οδηγεί στην πνευματική φτώχεια, την αμαρτία, την προσμονή των διακοπών και της σύνταξης.
- Η διασκέδαση δεν είναι ανάπαυση, δεν είναι οικοδομή. Είναι απώλεια των παιδικών θησαυρών-βιωμάτων, βύθισμα στην απελπισία της αχρηστίας του χρόνου και της αίσθησης της ματαιότητας.
- Στο βλέμμα ενός ανθρώπου αντανακλάται το περιεχόμενο που έχει ο άνθρωπος αυτός.
- Η σκοπιμότητα που κυβερνά τους μεγάλους σπεύδει να τους δημιουργήσει νέες ανάγκες, υποχρεώσεις, κέρδη. Κατακλύζονται από εσωτερικό και εξωτερικό θόρυβο, ώστε να μην ακούσουν την πράα φωνή του Θεού, η οποία τους καλεί.
- Αλλά κι αυτοί που έπαψαν να είναι παιδιά μέσα τους παραμένουν παιδιά για τον Θεό και η Εκκλησία εύχεται και γι' αυτούς.
- Όταν λέμε ότι ο εγώ δεν κάνω για τον Θεό, είμαι αμαρτωλός, αυτό είναι πρόφαση. Στην πραγματικότητα φοβόμαστε να αναλάβουμε την ευθύνη μιας σχέσης με τον Θεό, γιατί δεν ξέρουμε τι θα μας προκύψει από αυτή και γιατί ίσως ο Θεός μας ζητήσει πολλά, που εμείς δεν θέλουμε να δώσουμε. Ίσως μάλιστα να Τον αγαπήσουμε τόσο πολύ, που να πρέπει να αφήσουμε τη ζωή μας, την οποία δεν θέλουμε να αφήσουμε.
- Βολευόμαστε να λέμε σκληρό τον Θεό, για να απενοχοποιούμε τον εαυτό μας που αμαρτάνουμε και για να ρίχνουμε το φταίξιμο στον "σκληρό" Θεό.
- Επειδή δεν θέλουμε να αφήσουμε τις αμαρτίες μας, μας βολεύει στον πλούτο της αγάπης του Θεού εμείς να βλέπουμε σκληρότητα, δηλαδή μας βολεύει να φτωχαίνουμε τον Θεό.

- Το άφημα στον Θεό δεν είναι αποφυγή ευθύνης, αλλά αντίθετα είναι η πιο δυναμική επιλογή που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος. Είναι πράξη εμπιστοσύνης του ανθρώπου στην σχέση με τον Θεό και ενεργοποίησης της ελευθερίας του προς Αυτόν.
- Εμπιστεύομαι τη σχέση με τον Θεό δεν σημαίνει ότι γίνομαι χαζός και παύω να ενεργώ, αλλά ότι στη δύσκολη στιγμή βασίζομαι στον Θεό και δεν έχω αγωνία.
- Χωρίς εμπιστοσύνη δεν υπάρχει σχέση.
- Ό,τι μας προκαλεί εσωτερικό σφίξιμο και αγωνία είναι ο εαυτός μας που θέλει να ελέγχει και να καθορίζει τα πράγματα.
- Να προσπαθούμε, να ενεργούμε, να δημιουργούμε, αλλά ταυτόχρονα να εμπιστευόμαστε το παιχνίδι του Θεού, που είναι η πρόνοιά Του, και να μην σκάμε για την έκβαση όσων κάνουμε.
- Να γελάμε όσο πιο συχνά μπορούμε. Γιατί όταν γελάμε, ο διάβολος, που είναι εγωιστής, νομίζει ότι γελάμε γι' αυτόν και φεύγει.
- Να είμαστε θετικοί άνθρωποι. Η θετικότητα διώχνει την αρνητικότητα και τους πειρασμούς από μέσα μας κι από γύρω μας.